

radio telegrafen

MEDLEMSBLAD FOR
RADIOTELEGRAFISTFORENINGEN AF 1917

NR. 4 2012

95. ÅRGANG

Fødselsdage

DECEMBER

2. december 4770
Laila Marcher
70 år. Breviksvägen 35
475 32 Ôckerö

2. december 4845
Niels Anker Larsen
70 år. Østerbro 11
5985 Sôby Ærø

3. december 2622
75 år Anton C. Ziegler Kusk
Lonesvej 12
9800 Hjôrring

23. december 4232
60 år Einar Hans Boesgaard
Kovangen 511
3480 Fredensborg

31. december 5203
70 år. Jesper Rômer Nygaard
Suulunnguup Aqquserna 31
3950 Aasiaat

JANUAR

7. januar 4896
60 år. Benny Iversen
Klôvermarken 73,
6400 Sônderborg

7. januar 4827
50 år. Karl-Erik Nielsen
H.C.Andersensvej 397
9800 Hjôrring

8. januar 2115
80 år. Sanny Hansen
Bygaden 53 Kông
4750 Lundby

9. januar 5622
70 år. Lene Markvang
Weidekampsgade 15, 5, mf
2300 Kôbenhavn S

21. januar 5563
50 år. Allan Rusbach Lennert
Telestationen
3950 aasiaat

21. januar 1270
85 år. Emil Henriksen
Hasselôvej 6
4873 Væggerlôse

22. januar 2541
70 år. Anne Kirsten Marie Villumsen
Bôghsgade 68
8700 Horsens

29. januar 4437
70 år. Ole Rene Hansen
Jyllingeparken 52
4040 Jyllinge

FEBRUAR

14. februar 2226
75 år. Grete B. Olsen
Clermontgade 16.1
4000 Roskilde

18. februar 1475
85 år. Johannes Thuneberg
Urmarken 35, Årsdale
3740 Svaneke

24. februar 3762
70 år. Gerda Vilholm
Postboks 508
3913 Tasiilaq

Foreningen ônsker tillykke!

radio telegrafen

Medlemsblad for
Radiotelegrafistforeningen af 1917

Nr. 4
November 2012
95. årgang

ISSN: 0033-8508

Redaktion:
Jan Preisler
(Ansvarshavende)

Udgiver:
Radiotelegrafistforeningen af 1917
Gl. Køge Landevej 55, 5.sal
2500 Valby
Telefon 33 14 19 17
Girokonto: 540 - 1917
Netbank: 43105401917
E-mail: raf1917@post.tele.dk
www.raf1917.dk

Oplag:
650 eksemplarer

Telefontid:
Mandag, onsdag og fredag: 11.00-14.00
Fra 1 jan. 2013
Tirsdag & Torsdag 11.00-14.00
Anden tid kan aftales pr e-mail

Kontoret i Grønland:
Telefax 32 95 99

Formand:
Carol Ann Thrane
Tlf.: 38 71 40 88

Forretningsfører:
Vagn Klovborg
Tlf. 56 63 09 59

Layout:
Bodil Laursen og Jan Preisler

Produktion:
Special-Trykkeriet Viborg a/s
Livøvej 1,
8800 Viborg - Telefon 86 62 40 33

Forsidebillede:
Samling før festen
Foto: Jan Preisler

En konvolut med kryds på.....

Sådan én fik jeg forleden dag med posten. Ikke nok med at konvolutten var forsynet med et kryds, men der stod også 60+ på den.....Jeg skyndte mig straks at blive ”pigeformærket”, for hvem var så fræk at minde mig om, at jeg var blevet over 60 år? I løbet af aftenen blev jeg dog alligevel så nysgerrig for at se, hvad konvolutten indeholdt, at jeg åbnede den og straks blev fanget af indholdet, som drejede sig om valg til Ældegerådets. De fleste kandidaters oplæg var efter min mening absolut relevante, så det var lidt svært at vælge. Mit kryds blev dog sat ved den af kandidaterne, som syntes at have fokus på, at det bør være nemmere at komme på plejehjem (hvis det er det, man ønsker) og så, at ældre ikke bør tvinges til at skulle kommunikere med de offentlige myndigheder pr. computer, hvis man ikke kan eller ikke vil.

I vores computeralder er nemlig mange, heriblandt diverse ”offentlige væsener”, som efter min mening er tilbøjelige til at glemme, at det først er indenfor den seneste 20 år, at ”almindelige mennesker” har været udsat for EDB (Elendighedens Daglige Bras – er der nogen, der siger). Således er det sikkert ikke så mange af de af vore medborgere, der er over 80 år, som har været i forbindelse med en computer i løbet af deres arbejdsliv, og som derfor har computeren som en del af deres pensionisthverdag. Ja, ja, jeg ved godt, at her er der sikkert en stor del af vor forenings medlemmer, som er uenige.....

Nu glæder jeg mig selvfølgelig til at se om ”min” kandidat bliver valgt ind i Ældegerådet.

En ”anden gammel dame”, som jeg naturligvis heller ikke kan lade være at sende en tanke, er hende, som lige har rundet de 95 år. Spørg mig ikke, hvorfor jeg altid tænker på RAF 1917 som ”en dame”. Men Damen blev fejret med maner, synes jeg og de andre medlemmer af Festudvalget samt heldigvis rigtig mange af foreningens medlemmer, som deltog i fødselsdagsfesten på Munkebjerg Hotel. Jeg fandt i hvert tilfælde ingen klagepunkter hverken med hensyn til maden, drikkelserne, serveringen, festlokalet, indkvarteringen eller med hensyn stemningen. Der blev talt og sunget igennem, så det knapt var til at få ørenlyd. Helt som det plejer at være, og som det sig hør og bør.

Der var desværre nogle af de tilmeldte festdeltagere, som måtte melde fra af den ene eller anden grund og i god tid. Det var trist og vi savnede dem.

Uheldigvis var der også nogle andre (7 stykker) som heller ikke kom, og det ganske uden at melde afbud. Dem stod vi så og ventede på i hallen ind til festlokalet, alt imens vi fik os et glas champagne. Det kunne vi godt have været foruden...altså ikke champagnen, men det, at folk bare bliver væk uden at melde afbud, mens de, der står på ventelisten, så ikke kan komme til.

Det er nu min mening om den sag, men det er nok bare mig og min tendens til (engang imellem) at blive ”pigeformærket”.

Carol Ann Thrane

*Carol Ann Thrane
Formand*

*Henning Poulsen
Næstformand*

Jørgen Lund-Ertel

Karl Erik Birkholm

Jørgen Andresen Jensen

Nyt fra FU

Det første egentlige (fysiske) forretningsmøde blev afholdt i begyndelsen af oktober lige inden fødselsdagsfesten. Som oplyst i forrige nummer af Radiotelegrafren vil Nyt fra FU nu også indeholde Nyt fra OKLA, idet det blev besluttet på repræsentantskabsmødet, indtil videre at lade OKLA være en del af FU.

Igangværende sager/CO10:

Nogle af de igangværende sager, som blev drøftet i FU, var af en sådan karakter, at vi har været nødt til at bede CO10 om at overtage sagsbehandlingen. CO10 har i august 2012 kontaktet Forsvarets Personeltjeneste (FPT) med henblik på at få et svar. Da FPT endnu i skrivende stund ikke har svaret på CO10's henvendelse, har CO10 nu rykket for svar.

Feriehusene:

Gudmindrup:

Der er problemer med el-installationerne. El-installatøren i Højby har foretaget fejlfinding og har konstateret, at den fejlbehæftede gruppe omfatter opvaskemaskine og komfur. Der er konstateret et overforbrug i gruppen, men man har ikke kunnet konstatere, hvor fejlen ligger uden at adskille apparaterne. El-firmaets anbefaler udskiftning af både opvaskemaskine og el-komfur, da begge apparater er temmelig gamle, og der derfor ikke vil være økonomi i reparation. FU behandler sagen.

Kloakeringen er udskudt til 2021.

Tømrerarbejdet er afsluttet og udført absolut tilfredsstillende. På råd af tømreren, overvejer FU, om brusekabinen skal udskiftes.

Løkken:

Der er problemer med modtagelsen af Tv-signaler. Der arbejdes på at få løst problemet. FU har accepteret et tilbud på levering af en ny varmepumpe til huset. FU har dog også drøftet muligheden af at tage en garantisag på den gamle varmepumpe, da skaden blev anmeldt et par uger før udløbet af 2 års reklamationsret i henhold til Købeloven. Firmaet, som leverede den gamle varmepumpe, eksisterer ikke mere, men er blevet overtaget af et andet firma. Det nye firma hævder, at man ved overtagelsen kun har aftalt at yde et års garanti på produkter leveret af det gamle firma. Desuden hævder importøren af mærket, at serienummeret på varmepumpen viser, at den ikke er importeret via hovedimportør, som derfor ikke har noget ansvar. Uden at kende overtagelsesdokumenter mv. er det ikke muligt at sige, hvorvidt det nye firma er erstatningsansvarligt for den defekte varmepumpe, ligesom det er usikkert, om det gamle firma blev opkøbt/overtaget i solvent stand, eller om der er sket overtagelse i forbindelse med konkurs. Under alle omstændigheder vil det være nødvendigt, som sagen står, at søge advokatbistand for at få klarlagt, om der kan gøres erstatningsansvar gældende overfor det overtagende firma, hvilket hurtigt kan blive mere kostbart, end at acceptere tilbuddet på en helt ny varmepumpe. Desuden kan det hurtigt trække i langdrag at føre en sag enten via domstol eller via forbrugerankenævnen, hvorfor der ikke kan forventes en afklaring inden vinteren.

Foreningens fremtid:

Foreningens fremtid, herunder økonomien, drøftes naturligvis løbende i FU og vi vil meget gerne have input fra medlemmerne om emnet. Derfor vil FU opfordre medlemmerne til, at drøfte foreningens fremtid på den lukkede del af hjemmesiden.

Foreningens kontor:

Forretningsudvalget har besluttet at ændre foreningens telefontid pr. 1. januar 2013 til:

Tirsdag og torsdag 1100 til 1400

Valg til repræsentantskabet 2014:

Der vil primo januar 2013 blive udsendt en opfordring til medlemmerne om opstilling af kandidater til Repræsentantskabet 2014.

Nyt fra kontoret

Ændret telefontid: pr. 1. januar 2013:
Tirsdag og torsdag 1100 til 1400

Det er fremover muligt pr. mail at træffe aftale om andre tidspunkter for opringning fra forretningsføreren.

På grund af uvedkommendes anvendelse af parkeringsplads ved kontoret, har det været nødvendigt at indføre parkeringsrestriktioner.

Der vil fremover være 3 timers parkering med P-skive.

Man kan ved henvendelse til kontoret få tilsendt et gæstekort, så man ikke behøver at anvende P-skive.

Foreningen arbejder på tilslutning til en on-line kursusrække for Microsoft programmer, der tilpasses den enkelte deltagers niveau.

Se nærmere på foreningens hjemmeside www.raf1917.dk

**Ønsker du
Radiotelegrafens
tilsendt som PDF-fil ?**

**Venligst kontakt
foreningen
på vores E-mail:**

raf1917@post.tele.dk

In memoriam

I vores medlemsblad, Radiotelegraf nr. 3 2012 finder man under rubrikken „Fødselsdage“ medlem nr. 2591 Carl Hauge Søndergaard, Skolevej 3, 6720 Fanø – 70 år den 1. november – Foreningen ønsker tillykke!

Carl nåede ikke at fejre sin 70 års fødselsdag. Carl kom heller ikke med til Radiotelegrafistforeningens 95 års dag den 6. oktober i Munkebjerg, Vejle.

Carl døde den 13. august og blev bisat fra Nordby Kirke den 18. august kl. 11.30

Carl var ikke det, vi kunne kalde „mæt af dage“. Han levede livet, han har åndet luften i fulde drag. Carl elskede solen, luften og havet. Han elskede Fanø pragtfulde natur og kom tit og ofte ud til Fanø Bad for lige at se havet. Carl kom til Fanø i begyndelsen af 1960'erne, hvor han på Fanø Navigationsskole tog telegrafisteksamen og fik udstedt certifikat af 2. kl. den 19. januar 1962. 5. april 1966 blev 2. klasses certifikatet udskiftet med et certifikat af 1. kl. – Godt gået Carl!!

Med søfartsbog og certifikat i køjesækken tog Carl i 1962 på langfart i Mærsk's store tankskibe. Første udmønstring med m.t. Gjertrud Mærsk, hvor Carl påmønstrede i Rotterdam den 6. februar 1962. 14 måneder og 7 dage senere kunne han så afmønstre i Genoa for at holde en velfortjent ferie på Fanø. Det var jo i de tider, hvor „man holdt sine skibe“!! Op igennem tresserne og begyndelsen af halvfjerdserne sejlede Carl blandt andet med m.t. Eleo Mærsk i 11 måneder, - t.t. (Tubine Tanker) Jacob Mærsk i 12 måneder. Efter pres fra bl.a. Radiotelegrafistforeningen af 1917 blev de efterfølgende udmønstringer heldigvis af kortere varighed. Da olieeventyret i Nordsøen startede, var Carl med fra første færd. Først som telegrafist på tankskibet Marie Mærsk, senere som telegrafist på forskellige boreplatforme - både i den danske såvel som norske del af Nordsøen.

Det var her på Fanø, Carl fandt sin livsledsager, Alice Hummelgaard. Når Carl var „ude“ passede Alice hus, hjem og børn på Skolevej. Når Carl var hjemme, kunne han give en hånd med - både i hjemmet, men også i fiskeforretningen på Havnevej 4, som Alice var medejer af i mange år.

Da et travlt arbejdsliv var slut, fik Alice og Carl mulighed for at tilbringe en stor del af fritiden sammen i „Rockerborgen“ – deres elskede sommerhus i Thy – tæt på Limfjordens vande. Her fik Carl og Alice mange timer til at gå. – Han nød at gå og arbejde på huset og sætte det i stand. Alice kunne altid finde nogen at snakke med!! Efter 44 års ægteskab mistede Carl for et par år siden sin elskede Alice, men han havde stadig sin familie og sine venner her på Fanø. Interessen for „Rockerborgen“ blev dog aldrig helt den samme igen.

Efter Carls død har Klaus og Pia's to drenge mistet deres farfar. Heidi og Jacobs to drenge har mistet deres morfar. Familie, gode venner og naboer vil huske Telegrafist Carl Hauge Søndergaard for sin aldrig svigtende gæstfrihed.

Jeg vil med respekt huske Carl som en person, der hele sit arbejdsliv har arbejdet som radiotelegrafist, og så vil jeg savne Carl som rejseledsager til Telegrafistforeningens 95 års fødselsdag.

Æret være Carls minde!!

2918,
Knud Nielsen
Fanø

95-års festen på Munkebjerg 6. og 7. oktober 2012

162 forventningsfulde deltagere mødte frem på Munkebjerg lørdag eftermiddag, og da vi forlod etablisementen søndag formiddag kunne vi se tilbage på en dejlig fest!

Rammerne var skabt af vor festkomité : Carol, Kate og Thorbjørn.

Johannes Møller styrede indslag fra festens deltagere med sikker hånd og disse sørgede for at den gode stemning i den grad fyldte det store lokale, hvor munter snak, fødselsdagssang mm gjorde sit til, at alt gik op i en festlig enhed.

Først fik vi navneskilte, og bagefter som det hør sig og bør: Champagne serveret i forhallen, en flot optakt til festmiddagen.

De festlige bidrag var både i talesprog, såvel som i sang og instrumentalt på det store flygel i salen. „We'll meet again“, er vist det vi alle ønsker os efter denne dejlige aften!

Der grubles over kyststationers navne og beliggenhed og smugkigges hos sidemanden!

En suveræn vinder blev fundet og forevigtet foran foreningens flotte fane i silke med logo og navn broderet.

Opfindsomheden var stor fra deltagernes side! Hvad kan en t-shirts ikke bruges til? og budskabet blev hurtigt oversat til menneskesprog!

Vi sang for fødselaren:

Fødselsdagslagkagen var lige efter bogen eller rettere nøglen!

Vær velkommen alle gæster ved den skønne Vejle fjord det' for mig I alle fester, her ved dette smukke bord. Jeg er RAF, jeg er bedaget, jeg er nitifem i dag, derfor kippes skal med flaget på min høje fødselsdag.

Alle 6 vers var forfattet af RAFs altid leveringsdygtige poet Kate.

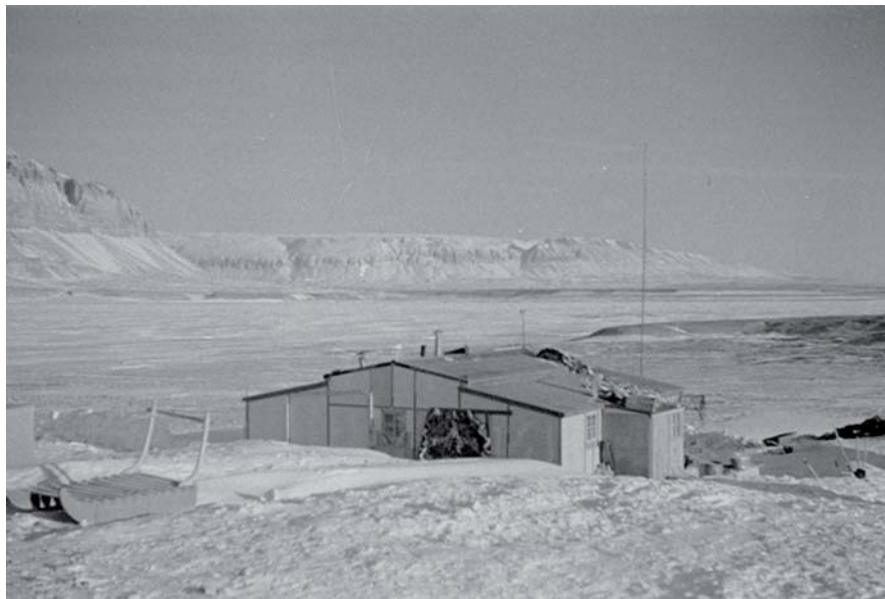
„Jeg synes ikke der er nogen Brotsjø sild!“

Fotos:
Jan Preisler og Jørgen Christensen,
tekst: Bodil Laursen

Signalindhentning i Nordøst Grønland hhv. Peary Land, perioden 1948 - 1950

Brønlund Hus vinteren 1949/1950.

Undertegnede ønsker med denne artikel at kaste en smule lys over en spændende og tidlig periode af signalindhentning foretaget på den i 1948 oprettede vejrstation Danmarkshavn. Perioden for signalindhentning (fremover SIGINT kaldet) 1948 - 1949, og for Peary Lands vedkommende er perioden 1949 - 1950.

Det har fra foreningens side været et krav, at relevant myndighed gav tilladelse til offentliggørelse af oplysningerne i artiklen. Denne tilladelse foreligger nu skriftligt. Først lidt baggrundsstof.

Efter befrielsen blev det hurtigt klart, at der var opstået et markant politisk modsætningsforhold mellem de vestallierede og Sovjet, et politisk modsætningsforhold af en størrelse, der kunne give så stor spænding, at en militær konflikt var inden for mulighedens grænser. Derfor var det af stor vigtighed at kende så meget som muligt til modpartens militære styrker, hvor de befandt sig samt hvor store, de var.

Til det formål oprettede 3 fremtrædende søofficerer, Mørch, Haugsted og Bonde, Søværnets Radio Tjeneste (SRT). Materiellet, der blev benyttet til Danmarks første aflytningstjeneste, var allerede i vidt omfang til stede. SRT overtog ganske

enkelt de enheder, den tyske militærmagt havde efterladt i Danmark. Disse enheder blev benyttet til aflytning samt pejling af de allieredes radiokommunikation samt af modstandsbevægelsens radiokommunikation, først og fremmest til England.

På FEs hjemmeside har man kunnet se modtagere, der blev benyttet dertil, f. eks. den kendte TORN E. B., samt et foto af SRT's første hovedsæde, "Villaen" kaldet, idet SRT indrettede sig i en meget stor villa på Strandvejen.

Jeg skal her kort oplyse, at SRT senere udviklede sig til en på alle måder slagkraftig organisation, der kom til at lyde navnet Forsvarets Central Radio (FCR).

Da Ebbe Munck og Eigil Knuth i sommeren 1947 var i Nord Øst Grønland hhv. Peary Land i forbindelse med forberedelsen af 1. Peary Land-ekspedition 1948 - 1950, konstaterede ekspeditionens radiotelegrafist en ret massiv radiotelefonisk russisk kommunikation. .

Eigil Knuth udarbejdede en detaljeret skriftlig rapport, og anførte bl.a.: Der konstateres kraftige og ofte, men korte på russisk, meddelelser, disse helt tydeligt fra forskellige radiostationer, disse døgnet rundt. Der konstateres ingen fading,

det sidste forhold kunne tyde på at kommunikationen hidrørte radiosendere, anbragt tæt på Nord Øst Grønland. (Jeg er i besiddelse af kopi af rapporten).

De danske forsvarsmyndigheder mente således, at der kunne være sovjetisk aktivitet i Nord Øst Grønland, måske på Indlandsisen eller måske endda i Peary Land. Aflytning viste i øvrigt, at kommunikationen stammede fra Sovjetiske fiskeskibe samt disses "moderskibe", liggende ud for istungen i Nord Øst Grønland hhv. Svalbard.

Da vejrstation Danmarkshavn blev oprettet i 1948, blev der ud over denne stations tilknyttede radiotelegrafister, yderligere opsendt en radiomath ved navn Kristen Sørensen.

I en særligt opsat pejlehytte, der blev anbragt et stykke væk fra den egentlige vejrstation, blev opsat datidens fremmeste pejleudstyr med modtager og antenne. Kristen Sørensens opgave var således at konstatere, hvorvidt mistanken om Sovjetisk aktivitet var korrekt eller ej. Desværre er jeg ikke i besiddelse af fotos fra perioden 1948 - 1949.

Her kan jeg tilføje, at jeg fra april 1974 til august 1976 var ansat som radiotelegrafist på netop vejrstation Danmarkshavn. Jeg har ledt efter rester af omtalte pejlehytte, men ingen vidste eller kunne huske præcist, hvor den var opsat. Mange år senere havde jeg kontakt med radiotelegrafist Erik Lehman, der var med under oprettelsen af vejrstationen i 1948. Han kunne med et smil oplyse, at jeg var på rette spor i min leden efter pejlehytten, men at den, efter at Kristen Sørensen i sommeren 1949 forlod vejrstationen, blev revet ned.

Hvilke resultater Kristen Sørensen ved sin lytning hhv. pejling opnåede, har jeg ingen viden om. Efter Kristen Sørensen i sommeren 1949 forlod vejrstation Danmarkshavn, rejste han til Peary Land for som radiotelegrafist med overvintring 1949-1950 at arbejde med samme opgave som i Danmarkshavn. Det skal tilføjes, at

Børge Haagensen aktiv ved OXH.

Kristen Sørensen var en værdsat kollega til de øvrige på stationen.

I Peary Land var rejst et ekspeditions hus som blev kaldt "Brønlund Hus". Dette lå i Jørgen Brønlund Fjord, position 8211N 3045W hvor det stadig forefindes.

På et foto ser man Kristen Sørensen ved sin medbragte modtager, en TORN E. B. Denne var af tysk fabrikat og formentlig en af de, som SRT "arvede" fra den tyske besættelsesmagt. Dog havde Kristen Sørensen intet pejleudstyr med i Peary Land. Jeg har selv haft mulighed for at betjene en TORN E.B., en fortræffelig og meget følsom modtager. Der er tale om en "retmodtager" uden nogen særlig selektivitet, hvilket vel næppe heller var nødvendigt i datiden.

Radiotelegrafist Børge Haagensen var Peary Land ekspeditionens egentlige radiotelegrafist under ekspeditionens 2. overvintring. Jeg har derfor valgt at bringe et foto af Børge ved ekspeditionens egentlige radioudstyr. Han var dengang kun 22 år gammel.

Ligeledes kan jeg oplyse, at et af de på væggen i radiatorummet sidende QSL - KORT, det fra en W station, nu er i min besiddelse. Dette QSL - KORT bekræfter en qso Børge, der ligesom Kristen Sørensen var licenseret kortbølgeamatør, havde haft i vinteren 1947-1948, under sin ansættelse som radiotelegrafist på vejrstation Daneborg.

Brønlund Hus, som det fornemmes på billedet, var ikke af stor størrelse - alt iberegnet var størrelsen 53 m2. Det overvintrende antal personer var 7 mand. På en så lille plads vidste de øvrige ekspeditionsmedlemmer naturligvis, hvad Kristen Sørensen beskæftigede sig med, men jeg skal gøre opmærksom på at ingen, udover Kristen Sørensen selv, havde detaljeret

viden om arbejdet. Det må siges at være godt skuldret.

I 1973 traf jeg Kristen Sørensen. Han var avanceret til kaptajn-løjtnant og var nu chef for flåderadio Grønnedal. I 1976 traf jeg ham på Holmen. Han var da orlogskaptajn, og han blev senere pensioneret som sådan.

Skulle en læser af denne lille artikel være interesseret i yderligere information, kan vedkommende henvende sig til mig, via e - mail adressen vagn@vagnlaw.dk.

Vagn Jensen, oprindeligt medlemsnummer 3851.

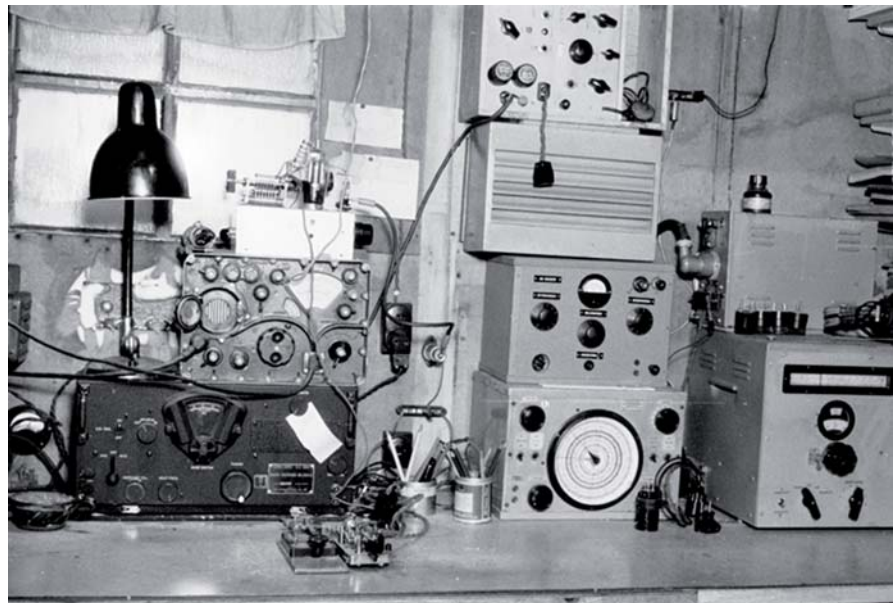
Foto: Via Vagn Jensen

Kristen Sørensen ved TORN E. B

TORN E. B.

Station OXH i Brønlund Hus

**Hold øje
med foreningens
hjemmeside !**

www.raf1917.dk

Min forelskelse til søs

Hun hed Jetta, - og hun var rigtig dejlig. Efternavnet var Dan. Kælenavn OZFU. Omtrent alle andre kalde-signaler har jeg glemt, men OZFU står ridset ind i min hukommelse.

Ikke fordi, der udspillede sig noget særligt radiodrama, men fordi jeg denne ene gang i mit liv nærmede mig opfyldelsen af det gamle misundelses slogan "Tag ud som turist, tag ud som gnist." Flere måneder uden fødderne på landjorden, ganske vist, men det generede mig ikke. Derved blev man vel også så meget mere ét med skibet.

Hun var Danmarks første super-tanker, og som sådan et præsen-tationsobjekt. Det havde rederiet Lauritzen sans for den gang. Og flot var hun med både midskibs- og agterbygning. Altså et rigtigt skib. En af rederiets mere på-holdende inspektører skulle ved søsætningen have udtalt, at: "den aptering har sgu kostet os en million for meget" (i 1962). Men han skulle heller ikke sejle med.

Det var ikke et kammer, man blev installeret i som officer. Næh - det var en lejlighed med dagligstue, soveværelse og bade-værelse. Sådan. Og det var ens eget alt sammen. Ganske uhørt dengang. Men det lod sig høre blandt os sø-farende.

Med sine ca. 40.000 tons vil ordet "supertanker" nok påkalde sig et smil i dag, men den gang hed det sådan, når skibet skulle været stort nok til, at det kunne betale sig at sejle syd om Afrika efter crude (råolie.)

Det blev særdeles aktuelt i 1967 - fem år efter hendes søsætning, efter at Suez kanalen blev eftertrykkelig lukket af israelernes bombninger af om-rådet og sænkninger af et antal skibe, der kom til at ligge som en prop i flaskehalsen. Dertil udlægning af et stort antal miner.

Vi var fire, der troppede op i New York en kold og blæsende vinterdag i begyndelsen af 1969 og meldte os klar til tjeneste. Straks vi trådte ind i midterapteringen, omsluttedes vi af

den lune atmosfære og hilstes velkommen af venlige mennesker. Jeg skulle afløse Helge Rosenkilde, som var en flinker fyr og ordensmand til fingerspidserne. Alt lå til højre ret, regnskaberne var up to date, og kaffen duftede fra bestiklukafet. Pragtfuld radiostation på størrelse med en dagligstue. Dertil hørende forkontor med egen indgang, så man ikke skulle have klienterne vadende ind i det aller-helligste. Alle apparaterne virkede. SÅDAN. For fuldstændighedens skyld

var der en ekstra radiostation i agterbygningen. Knap så komplet, men med nødsender, modtager, nødbatteri og egen journal.

Det var dengang store skibe kunne have en tilbøjelighed til at brække midt over, når bølgerne udviste en bestemt kombination af afstand og højde. Så var det betryggende, at ligegyldigt hvor telegrafisten opholdt sig, var der en radiostation til rådighed. Rettidig omhu - selv uden Mærsk.

Gamle kaptajn Bertelsen var det nærmeste man kunne komme en ønskeskipper. Indbegrebet af ro og balance. Hjælpsom tillige med. Officererne (med de sædvanlige par undtagelser) flinke og venlige. Hvad havde jeg dog gjort? Det følte nærmest uvirkeligt! Hvad kunne man andet end at blive forelsket i Jetta med sådan en start?

Så til søs, - d.v.s. af sted til Persergolfen (PG) og det dertil hørende gloende helvede. Men først i ro og mag ned gennem ækvatorialbæltet langs Afrikas vestkyst med

det altid rolige vand og delfiner og marsvin pjattende omkring os. Vore 12 knob var lige deres nummer. De havde tid til både rotationer, plask og lange spring, samtidig med at de fulgte os ubesværet. Jeg har altid beundret den synkronisme, hvormed mødre og deres unger springer. Ungerne kaldes vistnok kalve. Efter min mening en fornærmende betegnelse for så elegante dyr.

På de flere uger lange ture var det ikke stressende med regnskaber, havnepapirer, skibsklub og bibliotek oven i radioarbejdet og vedligeholdelse af udstyret. Ren kakao for nervesysteet. Det skulle vise sig at blive fast rutefart: Nordatlanten - PG - Nord-atlanten.

Rutiner kan have nogle fascinerende egenskaber. På de repeterende ture faldt vi ind i et overordnet livs-mønster, der i store træk forløb således:

Langs Afrikas vestkyst for sydgående med delfiner og dejligt vejr, og hvor vi ladede op til anløbet i en eller anden PG-havn med den tilhørende hede, forøget irritabilitet, øget årvågenhed overfor den død-sens farlige lastning og øget vagtsomhed overfor de lange fingre, der var åh-så fromme, idet dog fromheden var sat på permanent standby over for de vantro hunde.

Efter lastningen og passagen af Hormuz strædet rundede vi Afrikas Horn og kunne begynde at tørre sveden af og glæde os til Afrikas vestkyst for nordgående.

Først skulle vi dog igennem Mozambique strædet. Det var som regel fredeligt nok, men kunne indimellem byde på nogle bastante slasketure, fremkaldt af de specielle dønninger, der kunne opstå mellem Madagaskar og Afrikas østkyst og som kom sideværts ind. Disse dønninger kan i sjældne tilfælde understøtte hinanden til en sådan højde, at de af og til har placeret skibe et godt stykke oppe ad et eller andet bjerg langs Mozambiques kyst. Med vore 40.000 tons underfutterne blev vi i vandet.

*Bent Hansen, 2589
Fortsættes i næste nummer*

Wendelboe veterantræf

SOK m.fl. Der arbejdes nu udelukkende på VHF og mellem-bølgebånd.

Det er stadig TDC, der har forsyningspligten, men det forventes, at hele kommunikationsdelen på et endnu ikke fastlagt tidspunkt formodentlig sammenlægges med SOK. Men indtil da er Lyngby Radio fortsat det nødvendige kommunikationsbindeled mellem sø og land.

Efter besøget på OXZ forhalede man til den nærliggende Nybro Kro, hvor en god frokost blev indtaget.

Veteransammenslutningen har planer om årligt tilbagevendende sammenkomster og forskellige forslag til aktivitet for det kommende år blev drøftet. Alle tidligere elever fra radioskolen er velkomne i sammenslutningen – tilmelding kan bl.a. ske via hjemmesiden:

wendelboesradioskole.dk

Jan Preisler

I pragtfuldt efterårsvejr mødte 24 Wendelboe-veteraner torsdag den 13. september kl. 10 frem ved Lyngby Radio.

Knud-Helge Andreasen havde medbragt morgenbrød m.v., og efter endt skafning gav overtelegrafist Kresten Kristensen oplysning om Lyngby Radios funktion i fortid og nutid. Det

var spændende at få indblik i, hvad der nu foregår på den arbejdsplads, som vi jo alle på forskellig vis har haft kontakt til gennem årene.

Fra tre betjeningspladser med fingertouch-skærme overvåges og styres al kommunikation mellem skibene og landbaserede institutioner såsom lodsstationer, radiomedical,

Medlemsstatistik

Ændringer august 2012

2591	Carl Hauge Søndergaard	afgået ved døden
5066	Marlene B. Rasmussen	aktiv til udmeldt
5333	Kenneth Bo Petersen	aktiv til udmeldt

Ændringer oktober 2012

5662	Michael Nielsen	ny aktiv
5281	Susanne Rasmussen	genoptaget aktiv

Ændringer november 2012

5517	John Pileman	genoptaget aktiv
3070	Hans Chr. V. Jensen	aktiv til passiv

Medlemstal pr.1. dec 2012

Aktive 123 Passive 313

Kontakt med foreningen?

**Benyt vores E-mail:
raf1917@post.tele.dk
døgnet rundt**

Svendborg-træf

Vel vidende, at mange „Old timers“ er spredt for alle vinde, nogle i andre job, en stor del pensioneret etc. lykkedes gennem annoncering i Radiotelegraf, Fyns Stiftstidendes bagside samt „Søfart“ at få samlet 25 gamle elever + skolens dengang altidende sekretær Lykke Anthonsen til et rendezvous den 7. september. Desværre måtte et par deltagere melde afbud på dagen.

Vi mødtes alle på SIMAC alias Svendborg Navigationsskole kl. 10.00, hvor vi blev budt velkommen af studie- rektor Jan Askholm. Morgenkaffen og rundstykkerne, som Alice Sander havde sørget for, blev indtaget i skolens kantine, og vi kunne konstatere, at

kantinen nu var flyttet fra kælderens (eller stueetagen) til op under taget i undervisningsfløjen.

Med Jan som guide gik vi efterfølgende op ad den smalle gang til „kommandobroen“, som i dag er indrettet til mødelokale. Derefter ned ad trapperne til det nostalgiske møde med „telegrafistgangen“. Her måtte vi „desværre“ se i øjnene, at hele gangen nu var indrettet til kontorer. Som Jan forklarede, datidens undervisningslokaler er slet ikke egnede til nutidens undervisningsmetoder.

På „telegrafistgangen“ var et helt lille museum med gamle gnistsendere, omformere, morsestrimmel-

apparater etc. Flere nikkede genkendende til især gnistsenderne. Men sørme om ikke de gamle morselamper stadig var på gangene. Lamperne blev afprøvet. Til stor glæde virker de stadig.

Undervejs fortalte Jan bl.a., at skolen sagtens kunne ønske sig flere elever, men der er imidlertid optagelsestop, selv om der lovet fuld beskæftigelse efter endt uddannelse. Jan fortalte ligeledes, at skolens rammer egentlig er uegnet og ikke tilstrækkelige til nutidens undervisning, så man benytter bl.a. lokaler „ude i byen“, og det kan godt være lidt svært for eleverne, når de skal være 1 dag her, 2 dage der.etc.

Træffet på skolen sluttede med, at Erik Rasmussen gav en orientering om markeringen den 1. december af 100 års dagen for oprettelse af Aage V. Tuxens radioskole i Svendborg, som i øvrigt var Nordens første radioskole.

Efter besøget på skolen spadserede vi ned til „Svendborgsund“, hvor vi indtog en enkelt genstand. I modsætning til i gamle dage, betalte alle kontant, og ingen skulle have kredit.

Klokken nærmede sig nu 13.00, og næste stop var Restaurant Børsen i Gjerritsgade. Selvfølgelig skulle vi inden frokosten besøge „Marthastuen“ og bese den lille radiostation, hvor vores ordblinde kollega Knarius Madsen dyrkede sine blomster. I „Martha“-messen underholdt restauratør Launy Lindahl, som er gammel maskinmester, os med anekdoter om filmen „Martha“ og dens skuespillere. Selvfølgelig skulle vi, inden vi gik til frokost vise, at vores hænder var rene, ligesom „Velsignede Norge“ blev sunget.

Under den efterfølgende frokost med tilbehør af de „små hurtige“, blev der udvekslet minder og anekdoter fra skoletiden - men som én sagde: - Jeg kendte ikke så mange af deltagerne, men det gjorde ikke noget, vi havde jo skolen til fælles.

Desværre nåede vi ikke etablermenterne „Viking“, „Sevilla“ og „Louise“ (som vist nok snart rives ned), så det må vi have til gode.

Vi ses 1. December på SIMAC.

Finn Illum Jørgensen
Årgang 1960/61 - RAF 2564

Svendborg-100års jubilæum

100-årsdagen for telegrafskolen i Svendborg

Lørdag den 1. december markeres 100-årsdagen for oprettelse af nordens første telegrafistuddannelse ved „Centralundervisningsanstalten i Radiotelegrafi“ i Svendborg.

Undervisningsanstalten blev drevet på privat basis af navigations-skoleinspektør Aage V. Tuxen og i de efterfølgende år blev en hel del telegrafister uddannet ved den nye skole.

Arrangementet finder sted på SIMAC med start kl. 11 og forventet afslutning ved 14-tiden. Der er lagt et spændende program for dagen med historiske tilbageblik, telegrafiens udvikling gennem tiderne og indlæg om kyststationernes funktion og betjening, redningsaktioner til søs, undervisningen på skolerne, livet til søs samt foreningens betydning for faget. Endvidere relevant maritim musikalsk underholdning og forfriskninger undervejs.

Lidt om Aage V. Tuxen

(udskrift af oplysninger fra lokalavisernes nekrologer 7/5-1934)

Aage V. Tuxen var en kendt Mand i Byen og ud over Landet, naturligvis særlig i Sømandskredse. Mange Sømænd har jo deres gode Ungdomsminder fra Svendborg Navigationsskole, der i Sejlfartens gode Dage var arbejdet op til at være Landets største.

Efter en sømandsmæssig Uddannelse blev Aage Tuxen som 20-

arkivfoto

aarig Lærer ved Skolen, som var grundlagt af hans Fader O.A.Tuxen i 1852 og ved den dygtige Ledelse havde vundet et anset Navn. Efter at have ledet Skolen i 50 Aar, trak gamle Tuxen sig tilbage i 1902 og unge Tuxen blev da Forstander.

Tuxen var altid en iderig og fremadskuende Mand. Derom vidner hans initiativ ved Oprettelsen af Radioskolen i Tilknytning til Navigationsskolen. I 1912 oprettedes Centralundervisningsanstalten her og nogle Aar efter oprettedes Tuxens Radiofoniskole. I 1922 overtog Staten Navigationsskolen med Tuxen som Forstander. Det var Tuxens Kongstanke, at alle Navigatører skulde kende Radioens Mysterier og gavnlige Anvendelse paa Søen, og han holdt ved talrige Rejser og Studier i Udlandet Undervisningen paa Højde med Tiden.

„Unge Tuxen“ var i mange Aar den nemme Betegnelse for Forstanderen. Ganske naturligt blev det saadan i Begyndelsen, saa længe Faderen levede, men længe begrundedes det ogsaa i den kække, uimodstaalige Ungdomsfriskhed, Aage V. Tuxen udfoldede paa saa mange Omraader. En af Tuxens Ungdomskilder var Sangen og Musiken. Aage Tuxens store og stærke Stemme gjorde sig da ofte gældende fra Tribune og Scene og ved mange festlige Lejligheder. Ved Skolen havde han i mange Aar et muntert Marineorkester, som han selv var Sjælen i, selv naar han dér rørte Trommen. Flot, frejdig og repræsentativ traadte Tuxen frem i Byen og i andre Byer som den baade følsomme og humørfyldte, rigtige Svendborgsøn.

Forstander Tuxens store Interesse var Sejlsporten, og hans meget aktive Deltagelse i denne Sport gjorde ham kendt over hele Landet. Han var i over 20 Aar Forstander for Svendborg Sunds Sejlklub, og de fleste af Landets Sejlsportsmænd har under de store Kapsejladser ved det skønne Svendborg lært at skatte Tuxens elskværdige Væsen og hans altid straalende Humør.

Fra sin Ungdom, da han begyndte paa Søofficers-Uddannelsen, bevarede han en stor Kærlighed til Marinen, hvorfor han da ogsaa i en lang Aarrække var Formand for Marineforeningens Svendborg-Afdeling og senere Æresmedlem.

Jan Preisler

Fanø kalder !! Invitation til 50 års jubilæum til alle radioelever

I 2003 mødtes radioeleverne der havde gået på Fanø navigationsskole i 1963, hvilket var 3 radioklasser, for at fejre 40 års jubilæum. Vi gentog successen igen i 2008. og nu står 50 års jubilæet for døren i 2013 .

21./22. september 2013 er udnævnt til officiel 50 års jubilæumsdag for elever, der gik på Fanø Navigationsskoles Radioafdeling i året 1963.

Dagen vil blive markeret ved afholdelse af et festligt arrangement, hvor ogsaa alle andre elever fra Fanø Navigationsskoles Radioafdeling - uanset årgang hermed er inviteret til at deltage ! Har du lyst til at være med, og har måske en god ide til festen, så kontakt allerede nu undertegnede! Sidenhen bliver der sat en endelig dato for bindende tilmelding!

Bodil Laursen, 2827 & Knud Nielsen, 2918
kontraposto@hotmail.com lkn@fanonet.dk

Nye Bøger til reolen

Breve fra Anders
336 sider
28 illustrationer
pris: 299,95
ISBN 978-87-02-04388-4
Gyldendals Forlag
København

Omkring 6.300 danske sømænd sejlede på verdenshavene for de allierede under Anden Verdenskrig. En af dem var Anders Hansen, andenstyrmand på ØK-skibet Panama, og det er hans historie, der folder fortællingen om de danske krigssejlere ud.

Deres indsats var uden sammenligning Danmarks største bidrag til den allieredes krigsførelse fra september 1939 til 1945. Ca. 240 danske skibe befandt sig på åbent hav da Danmark blev besat af tyskerne den 9. april 1940. De havde så valget mellem at søge til neutral havn eller allieret havn.

De fleste valgte at blive en del af den allierede krigsindsats. I begyndelsen blev disse skibe og deres besætninger anset for „friendly enemies“ af de allierede, på grund af den danske regerings holdning til den tyske besættelse, men denne holdning ændrede sig især markant efter den store folkedemonstration i 1943. Andenstyrmand Anders Hansen lå i Manila med Panama april 1940, og via kontakt med den britiske generalkonsul, blev det besluttet at se tiden an, men

allerede den 13. april modtog Panama besked fra ØKs kontor i Singapore om at sejle til Hongkong for at overgive sig til de engelske myndigheder.

Besættelse af Danmark ramte de danske rederier hårdt. Lidt over halvdelen af tonagekapaciteten gik tabt, og ØK var et af dem, det gik værst ud over, lidt to trediedele af flåden havde man ikke længere kontrol over. Også A.P. Møller havde af 36 skibe kun 10 hjemme. Anders Hansen førte dagbog over tiden der fulgte, og disse optegnelser sendte han i brevform hjem til sin hustru i København via Panamas anløbshavne. Brevene blev overgivet diverse agenter med besked om, at de skulle sendes til Danmark, når det igen var muligt at få post frem til landet. Efter Danmarks befrielse nåede disse breve frem til Inger Hansen, da var Anders Hansen død, druknet da Panama blev torpederet en af de første dage i april 1945.

Omkring disse breve ligger fortællingen om danske sømænd i krig 1939-1945.

Bogen er et fortræffeligt supplement til de tidligere bøger om de danske krigssejleres skæbner.

Bodil Laursen

MIDGÅRSORMEN
523 sider
Pris: DKK 299,00
ISBN 978-87-92920-33-1
Forlaget Mellelgaard
5000 Odense

Vor kollega Thorkild Sandbeck har efter en lang række bøger om fagområder indenfor søfarten begivet sig ud i en ny genre, nemlig den historiske roman.

Handlingen foregår i Rusland og følger de danske udvandrere fra Vejleegnen, som under særdeles barske vilkår forsøger at skabe sig en tilværelse i det kæmpemæssige land.

Deres historie bliver rullet ud da danske efterkommere af familien er på en rejse i Rusland og her møder en ung pige som bærer den halvdel af familiearvestykket som udvandrene i sin tid tog med sig.

De to unge mennesker, danske Thor og russiske Katya, beslutter sig for at løse mysteriet om smykkets vandring op gennem årene og udvandrene skæbne.

Fortællingen foregår i et for os danskere ret ukendt land, men er ikke mindre spændende af den grund. Og

det har helt klart ligget forfatteren meget på sinde, at erindre os om disse indvandreres skæbne i det ufattelige store land.

Scenerne veksler mellem fortid og nutid, og vi får på den måde indblik i de historiske begivenheder som fandt sted i Rusland i tiden efter 1895 hvor hovedpersonerne, Angus og Kathrine udvandrede til Rusland.

Holder man af historie og af familiesagaer, så er romanen bestemt værd at give sig i kast med!

Bogen er forsynet med gamle kort fra perioden, så man kan få stedfæstet begivenhederne. Der er nyttige informationer om russiske mål og vægt, hærenheder mm. Ligesom der er en righoldig litteratur liste i bogen.

Bodil Laursen

Opstilling af kandidater til repræsentantskabet 2014 -2017

I henhold til foreningens vedtægter er det nu tiden for opstilling af kandidater til valg til foreningens repræsentantskab for perioden 1. januar 2014 til 31. december 2017.

Alle aktive medlemmer er valgbare.

Medlemsnr.:

Navn:

Sektor Danmark Grønland

Er du selv villig til at lade dig opstille? Ja Nej

Jeg opstiller

Medlemsnr.:

Navn:

Sektor Danmark Grønland

Som kandidat til repræsentantskabsvalget.

Har den opstillede kandidat indvilget i opstilling: Ja Nej

Opstillingsforslag skal være foreningens kontor i hænde senest 31. marts 2013.

Skemaet kan også kopieres fra foreningens hjemmeside www.raf1917.dk. Og sendes pr. email til raf1917@post.tele.dk

Lodtrækning til feriehusene 2013

Nedenstående oplysninger tilsendes foreningens kontor senest 31.dec. 2012 fysisk eller elektronisk, se foreningens hjemmeside

Medlemsoplysninger: nr. aktiv passiv
Navn
Adresse
Postnummer By
Telefon arbejde Telefon privat Mobil
e-mail

Angiv ønsker i klart sprog, jo flere muligheder, desto bedre kan vi disponere til glæde for så mange som muligt. Vi vil meget gerne have en e-mail adresse for at kunne koordinere, hvis flere ønsker samme uge. Fordelingen finder sted i januar måned.

Ugenumrene følger den „officielle“ kalendernummerering. Det betyder, at lejeperioden starter fredag i foregående uge og slutter fredag i „nummerugen“.

Ønsker i prioriteret rækkefølge:

Bøjes klumme

Positions- og kontingentliste

Foreningen har haft mange traditioner. Lad mig give nogle eksempler. Den årlige generalforsamling. Den blev afholdt i „Kongesalen“ i Studenterforeningen på H.C. Andersens Boulevard i København. Et tilløbsstykke. Her mødtes medlemmerne for at høre bestyrelsens beretning om årets begivenheder, og her stod ledelsen til ansvar for de resultater, der var opnået i det forgangne år. Her havde medlemmerne ansigt til ansigt med foreningens ledelse mulighed for at kritisere og stille forslag til det kommende års fagpolitik. Det var spændende og under tiden ret livligt. Det minder mig i øvrigt om en historie, som jeg ikke kan dy mig for at fortælle. Den går sådan: „På en generalforsamling i en fagforening indtog et meget vredt medlem talerstolen og kritiserede bragende voldsomt foreningens formand. Indlægget var så larmende kritisk, at der bredte sig en trykket stemning i salen. Da den vrede mand sejrssikker forlod talerstolen, tog formanden ordet. Han talte roligt og overbevisende og gendrev alle kritikpunkter et for et, og han gjorde det så overbevisende, at der blev død stille i salen. Da han var færdig, blev stilheden brudt, da en lille, forsigtig stemme allerbagerst i salen sagde: „Om forladelse“.

En anden god tradition var de jævnlige afholdte medlemsmøder i provinsen. De var altid velbesøgte og bød på gode diskussioner om foreningens politik på lønforhold, om lokale forhold på tjenestestederne, og selvfølgelig om forslag til forbedringer for medlemskredsen. De meget sjældent afholdte kvartalsmøder fandt kun sted, når et medlem følte sig uretfærdigt behandlet. Det drejede sig i reglen om redaktionens og redaktionsudvalget afvisning af indlæg til medlemsbladet. Her havde man mulighed for at få afprøvet sin kritiks berettigelse.

Der var også festlige begivenheder som for eksempel den årlige jule-træsfest i Studenterforeningen. „Gave Radio“ og „Søgave“ leverede dejlige sager, som kunne vindes i „Ameri-kansk Lotteri“, og alle medlemmernes børn fik selvfølgelig godteposer. Der var sanglege med nissen omkring juletræet, og der var underholdning ved kendte skuespillere. Hele herlig-heden blev transmitteret af Statsradio-fonien over Kalundborg Langbølge-sender svarende til 243 kHz, så vor julefest kunne høres langt fra Dan-marks kyster.

Hvor mange kan mon huske den årlige „Positions- og Kontingentliste“, der udkom som et tillæg til „Radio-telegraf“ hvert år i januar måned? Det var et nyttigt dokument og en god tradition, for så kunne alle medlemmer få styret deres nysgerrighed om, hvor en kendt kollega og ven befandt sig, og alle kunne konstatere deres status som gode eller dårlige betalere. Hvis man ikke skyldte kontingent, var kolonnerne med restancer og forudbetalt kontingent blanke, og det kunne jo berolige en og anden kollega, der havde betroet et familiemedlem at betale kontingent rettidigt. Var man i restance, reagerede de fleste ved omgående at sende en rederianvisning eller opfordre det betroede familiemedlem hjemme til at få restancen udlignet. Der var naturligvis også medlemmer, som satte en ære i at forudbetale kon-

tingentet, så det af kolonnen „Forudbetalt Kontingent“ fremgik, at de var soliditeten selv i egen høje person. Der var enkelte, der forudbetalte for et helt år. De var sjældne, men yderst velkomne.

En barsk konsekvens af offentliggørelsen af „Positions- og Kontingentlisten“ kunne være den ubehagelige kendsgerning, af et medlem, der var i for stor restance, risikerede at blive slettet af medlemslisten, og således ikke længere nød en lang række af de fordele, som foreningen bød på. Desværre var der nogle kolleger, som var aldeles ligeglade med denne kendsgerning, fordi de vidste, at de stadig bevarede deres fulde ret i forhold til indgåede overenskomster. Det var ikke rimeligt, men sådan var det jo. Man diskuterede internt i foreningen i flere år, om man skulle indføre eksklusivaftaler i overenskomsterne. Det ville indebære, at kun medlemmer af RAF havde ret til de lønforhold og andre goder, som overenskomsterne foreskrev. Foreningens ledelse undlod dog at gå så vidt, for det kunne friste en arbejdsgiver til antage radiotelegrafister, der ikke var medlemmer af foreningen, hvorefter arbejdsgiveren kunne fastsætte ringere løn og arbejdsvilkår, end dem foreningen havde sikret ved sine kollektive overenskomster.

P.S. En lille pudsigheid: I de meget gamle love (foreningsvedtægterne) talte man ikke om at „slette et medlem“, der var i for stor restance. Man skrev i fuldt alvor: „udslette et medlem“. Det lød drastisk, men de formastelige – de „udslettede“ overlevede så vidt vides foreningens „Endlôsung“.

S. Bøje Larsen

Radiotelegrafistforeningen af 1917 ønsker alle en glædelig jul samt et godt nytår